

Utdrag från Torgny Brehmer

”Några anteckningar om Ramsbergs Baptistförsamlings åttioåriga verksamhet avgiven vid 80-årshögtiden den 25 sept. 1966”

”[...] Meningen är att jag skall redovisa mina intryck från de protokoll och årsberättelser, som beskriver Ramsbergs Baptistförsamlings verksamhet under de gångna 80 åren. Nu är det så att jag hade förmånen att sammanfatta församlingens 70-årsberättelse. Jag gjorde denna berättelse ganska utförlig. Därför väljer jag en något annan form för denna redogörelse. Den blir så att säga mera meditativ.

Protokollen för oss in i en tid, som är olik vår tid sa jag nyss. Visst var släktet syndigt då som nu. Men man hade ännu kvar en ganska gedigen kunskap om bibeln och bibelns läror. Men var inte rädd för att möta varken prästen eller landsfiskalen. Man kunde redogöra för de läror, som bildade grundvalen för tron och livsåskådningen. Denna kunskap var meddelad av kyrkan, skolan och hemmen. Den tidens människor var djupt medvetna om Guds existens och att denne Gud skoningslöst dömde synden. Men man såg och visste också att Jesus Kristus hade lidit och dött för syndare, att han var den store Försonaren, som älskade alla lika varmt och som därför ville frälsa alla. I människornas hjärtan levde en djup och innerlig längtan. Allt detta kännetecknade människorna också i de här bygderna.

När därför predikanten Gustaf Eriksson fr. Aspa kom hit och började förkunna evangelium på sitt folkliga och originella sätt, vann budskapet genast genklang i många hjärtan. Människorna stormade fram och ryckte himmelriket till sig.

De nyfrälsta vännerna kände en djup samhörighet och ett djupt gemenskapsbehov växte fram. Man kände att man behövde varandras stöd och hjälp. Och det nytestamentliga församlingsidealet blev levande.

Vilken stor händelse var det inte i dessa människors tillvaro när man den 19 sept. 1886 bildade Ramsbergs Baptistförsamling, en församling av troende och döpta vänner. Församlingsbildandet ägde rum i Oxgruvan. Ett i sanning odödligt ögonblick i denna kära församlings historia! En händelse som grep djupt in i hela bygdens liv. Söndagsklädda människor sökte sig denna helgdag till Oxgruvan. De kom på gångstigar genom de djupa skogarna. Några kom väl också gående eller åkande efter häst på den knaggliga och slingrande landsvägen. I stugan var pyntat och fint. Gardinerna vita, stärkta och nystrukna. Det doftade säkert av tallris och enris och söndagsfriden var som ett stilla vatten som speglade septembersolens ljus. Sången, Ordet, predikan, bönerna, församlingsbildandet, allt så enkelt och ändå så himmelskt gripande, så oändlighetspräglad. När man fattade varandras händer susade evigheten in i ögonblicket och när ögonblicket hade sjunkit in i evigheten stod Ramsbergs Baptistförsamling där som en Guds skapelse med en helig uppgift i sina händer, uppgiften att predika Guds ord, Jesu härliga evangelium och så föra syndens fångar ut i Guds barns härliga frihet.

Hur har vi lyckats?

Vi får nog ödmjukt bekänna att varken de som bildade församlingen eller vi, som söker fullfölja verket, har lyckats så som vi önskade och borde. Och ändå väller Guds nåd som en stilla ström genom församlingens historia.

Oxgruvan ligger mitt i skogen. Församlingsbildandet hägnades av mäktiga furor och händelsen ägde rum på ett gammalt gruvfält, där malmen en gång brutits ut ur gråbergets massa av seniga, starka och envisa händer. Så fick vi alla som tillhört eller tillhör denna församling ett andligt gråberg att bearbeta. Från Oxgruvan gick dessa andens gruvarbetare ut, från denna punkt inne i djupa skogen välldes välsignelserna fram. Det var som om Gud från tid till tid hade förvandlat de gamla gruvhålerna till källor i Sion. Människor blev frälsta och döpta, döpta i vatten och ande och församlingen växte. Från det heliga ögonblicket där uppe i Oxgruvan då församlingen föddes framgick tider av väckelse och förnyelse. Hur kunde sådant ske? Det mänskliga förnuftet fattar det inte.

Strömmen fördelade sig. Väckelsearbetets strömvirvlar fångade unga och gamla. Men en liten rännil sökte sig också till barnens hjärtan. För en levande församling har alltid Jesusorden om barnen, som har rätt att komma till honom emedan Guds rike hör dem till, stått som ett bjudande verbum, ett levande ord. Redan så tidigt som 1897 valde den unga församlingen en söndagsskolföreståndare. Och vad har inte denna välsignade barnverksamhet, som går under namnet söndagsskola betytt för generationer av bygdens människor? Tänk er dessa söndagsskollärare och lärarinnor! Dessa underbara människor, som försakade sig själva och all tanke på egen bekvämlighet. Efter en strävsam vecka med hårt arbete kommer äntligen söndagen med tillfälle till vila och avspänning. Men då kallar plikten till mötet med de små. Och för barnen var ju söndagsskolan och är alltså för många det angenäma avbrottet i en grå och enahanda värld. Och söndagsskoltidningen betydde för många den första kontakten med det skrivna ordet, med litteraturen om man så vill. Tänk på att söndagsskoltidningen under många årtionden i Fattigsverige var hemmens enda veckotidning! Den lästes omsorgsfullt av alla i familjen.

Syföreningarna har i många sammanhang blivit förkättrade och dömda. Men även dessa gjorde på sin tid en god och värdefull insats i den kristna verksamheten. De var barn av sin tid. I Ramsbergs Baptistförsamling verkade en sådan förening till rik välsignelse några år framåt. Hängivna händer stickade och sydde. När Herren en gång dömer våra verk kommer han att döma annorlunda än våra kultursnobbar, som föraktligt rynkade på näsan åt syföreningstanterna, som de menade var de enfaldigaste bland människor.

Men det var ju inte bara syföreningstanterna, som betraktades som hopplöst efterblivna, enfaldiga och okultiverade människor. Predikanterna var enligt dessa domares mening likadana. När man ser på raden av förkunnare i det här sammanhanget, blir man övertygad om motsatsen. Intelligent, vederhäftiga, kloka och framsynta möter de oss dessa predikare, män och kvinnor, som drivna av den himmelska kallelens heliga kraft förmedlade det gudomliga budskapet [...]"

Källa: Protokollsbok för Ramsbergs Baptistförsamling [Kulturhistoriska arkivet, Lindesbergs bibliotek].

Avskrift: Leif G:son Nygård

Ort & datum: Örebro den 10.9.2007